

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 521/2022
27.10.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Иване Рађеновић, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца ЈКП „Топлана“ Лесковац, коју заступа пуномоћник Стојан Такић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Верољуб Мићић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 4235/19 од 06.05.2020. године, у седници одржаној 27.10.2022. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 4235/19 од 06.05.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 4235/19 од 06.05.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 1808/18 од 02.11.2018. године, исправљеном решењем истог суда од 03.10.2019.године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да тужиоцу на име дуга исплати 91.916,00 динара, са законском затезном каматом почев од 01.07.2017.године, до исплате Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 37.420,18 динара.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Гж 4235/19 од 06.05.2020. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Лесковцу П 1808/18 од 02.11.2018. године, исправљена решењем истог суда од 03.10.2019.године.

Против наведене другостепене пресуде тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права, на основу члана 404. ЗПП, због потребе уједначавања судске праксе.

Применом члана 404. Закона о парничном поступку, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе као и ако је

потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

По оцени Врховног касационог суда услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. став 1. ЗПП у конкретном случају нису испуњени. Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Образложење побијане пресуде у складу је са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права, а питање пасивне легитимације довољно је расправљено у судској пракси, па не постоји потреба ни за уједначавањем судске праксе, а тужени уз ревизију није доставио одлуке којима је на другачији начин решено ово правно питање. Посебном ревизијом не може се побијати правноснажна пресуда због погрешне оцене изведених доказа (чиме се заправо оспорава утврђено чињенично стање). Указивање у ревизији на учињене битне повреде поступка пред другостепеним судом не представља разлог због кога се посебна ревизија може изјавити. Из тих разлога, ни у случају прихватања изузетне дозвољености изјављене ревизије туженог не би дошло до другачијег одлучивања и повољнијег исхода спора за туженог, па је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради исплате поднета је 20.12.2017. године, вредност предмета спора је 91.916,00 динара, која очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

С`обзиром на то да вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, ради се о спору мале вредности, у коме ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић